

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרפד

ערב שבת קודש פ' דברים, שבת חזון, ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ז שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ר' שלמה ב"ר מרדכי יצחק ע"ה פייקובסקי

נפטר ביום ג' מנ"א ה'תשמ"ח

וזוגתו מרת שושנה ב"ר מנחם משה ע"ה פייקובסקי

נפטרה ביום ז' אדר שני ה'תשס"ג

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנם

הו"ח ר' עמי וזוגתו מרת מרים לאה

ומשפחתם שיחיו פייקובסקי

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא

וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי ש' לאבקובסקי,

מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

דבר מלכות

3

הקשר של יום ההילולא דהאר"ז ל להגאולה / משיחת ה' מנחם אב היחשמי"ח

זמן הגאולה

8

הסוסים אינם רואים את בית המקדש בעיני בעשר ... / פרשת השבוע באור הגאולה

ניצוצות של משיח

11

מחכים שיצעקו "עד מתי" / לקט פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

המעשה הוא העיקר

12

רק עייהי' געגועים למשיח, ובודאי שע"ז יפעלו ב"אתו" / הוראות למעשה בפועל

כתי"ק - פרסום ראשון

14

מעלת בנו הגבור של עוג מלך הבשן / צילום נדיר מהגהת הרבי על פרש"י בפרשתנו

10) חיי שרה כד, לט: "אלו לא תלך האשה - אלו כתיב, בת היתה לו לאליעזר, וחי מחור למצוא עילה כו"י - ענין של מעלה ביוחס כאליעזר (ע"פ שבתם ספרים חז"ל זה ענין של חסרון, יאין ארור מדבק בברו"י).
 11) חיי שרה כד, ו: "הפולגשים - חסר כתיב, שלא היתה אלא מלש אחת כו"י, ולכאורח: מנו החסרון בזה שלא היתה אלא אחת.
 12) תולדות כח, כד: "יהנה תומים בלעג" - חסר כו"י אחד צדיק ואחד דע"י - ענין של חסרון (כמשנית בחתונות).
 13) וישב לה, כז: "מלא, וחקך תומים חסר כו"י, כני"כ.
 [אבל ענין לא נחבאר מדוע חזר רש"י ענין זה ב"פ, ובפרשיות הסמוכות זו לזו - גם בפי תולדות וגם בפי וישב] (א"ת/ג"ג נס"ג נ"ב ע"ג) לומר העלימתו שלא יקרא בכתבו"י - חסרון ממש.
 14) שמות ג, טו: "יה שמי לעלם - חסר ו"ו, לומר העלימתו שלא יקרא בכתבו"י - חסרון ממש.
 15) משפטים כג, ב: "לא תענה על ריב - על רב, שאין חלקוין על מופלא שבביד כו"י" - ענין של מעלה (ורק בסיום פירושו: כותב רש"י מתייב לומדים זאת: "לפי שתוא חסר ו"ויד דרשו כ"ו").
 16) כי תשא לא, יח: "ככלתו - ככלתו כתיב... ככלה לחתן כו"י" - ענין של מעלה, ולכן לא כותב רש"י "חתי" - ע"פ דפוס ראשון - שהוא חמודייק כו"י לאף שבדמסים שלמק"ו כתוב "חסר".
 17) שם: "לחת - לחת כתיב, ששתיים שוות" - ענין של מעלה, שאף שאי אפשר לצמצם חיו שוות (כמשנית בחתונות).
 18) ויקהל לה, כז: "ויחשאים - לפי שתעצלו ממלאכתם נחסרת אות משמם" - ענין של חסרון.
 19) אמור כג, ט: "כפת תמרס" - חסר ו"ו, למד שאינה אלא אחת. ולכאורח: מנו החסרון שבדבר?
 20) תשא א, יט: "הקרב את קרבנו - חסר ו"ויד, שהוא משמע הקרב לשון ציווי כו"י" - ענין של חסרון, מכיון שחי' כאן ענין של ערעור, שלכן הוצרך לציווי מיוחד.
 21) שלח טו, כד: "לחטאת - חסר א, שאינו כשאר חטאות, שכל חטאות שבגורת הבאת עם עולה לחטאת קודמת כו"ו עולה קודמת לחטאת" - חסרון בחטאת זו לבני שאר חטאות.
 22) בלק כב, ח: "והוא יושב מסלי - חסר כתיב, קרובים הם לחברותיו כו"י. ענין של חסרון ביוחס לבק.
 23) דברים א, יג: "ויאשמום בראשיכם - חסר ו"ויד, לומר שאשמותיהם של ישראל כו"י" - ענין של חסרון.
 24) דברים ב, לג: "וואת בנו - בנו כתיב, שה"י לו בן גבור כמותו" - ענין של מעלה, שה"י אצלו.

ענין של חסרון

לזכות התמימים השלוחים
 לשיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורידייל, פלורידה
 ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
 ולזכות רב הקהילה הרה"ח מרדכי ומשפ' ש"י ענתי

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': (04) 8715-770
 דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול
 ולע"ז ונתנו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת
 יה"ד שתיכף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיתיו

מעלת בנו הגבור של עוג מלך הבשן

בקשר עם פ' השבוע אנו מביאים צילום נדיר ומיוחד ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות המניחים אודות כלל בפרש"י שהסביר בהתוועדות שבת פ' ראה ה'תשמ"ג (נדפס בהתוועדויות תשמ"ג ח"ג סכ"ג)
(צילומים נוספים מהמענה הובאו ב"יחי המלך" תקמ ע' 15, תקמב ע' 15)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

בחלק הצילום שלא הובא כאן כתבו המניחים בתחלת שאלתם:

בנוגע לכלל בפרש"י בענין חסר ויתיר, שרש"י מדגיש ומפרש תיבת "חסר" כאשר מדובר אודות ענין של **חסרון** - עברנו על כל פירושי רש"י בחומש שבהם מובא הענין ד"חסר", וברובם - מובן בפשטות כלל זה, אלא שבכמה מהם, לכאורה, דרוש עדיין ביאור בהתאם לכלל זה.

על שאלתם בנוגע לפ' חיי שרה כד, לט - הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ: ענין של מעלה ביחס לאליעזר ובתו - **שלולא חטאו דחם** - ראויים ליצחק.

בנוגע לפ' חיי שרה כה, ו - שאלו המניחים מהו החסרון בכך שלא היתה אלא פלגש אחת, וענה כ"ק אד"ש מה"מ: **מבהיל** - ה"ז חסרון הכי **בולט** - שאין בפלגשים אלא אחת. בפ' שמות השמיט כ"ק אד"ש מה"מ את התיבות "בגילוי אלקות", הקיף התיבות "העלימהו של יקרא" וכתב: [חסרון] **הכי בולט**.

בקשר לפ' אמור, מתח כ"ק אד"ש מה"מ קו לעבר הנכתב לעיל בנוגע לפלגשים. וכתב מתחת השורה: * **מבהיל** - חסרון הכי **בולט**.

על הציטוט מרש"י בפ' בלק: "והוא יושב ממלי - חסר כתיב, קרובים הם להכריתני כו" הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ: **ותחסר כל מציאותו**.

בנוגע לרש"י הראשון שהביאו מפרשתנו (דברים) הקיף כ"ק אד"ש מה"מ את תיבת "ואשמש" וכתב: **ענין דגדלות והפכו** [והקיף תיבת] "שאשמותיהם".

בפירוש רש"י השני שהביאו מפרשתנו, בנוגע לבנו של עוג מלך הבשן, מחק כ"ק אד"ש מה"מ את התיבות "שהיכו גם את בנו" וכתב: **מבהיל**. ולאחר המחיקה נמצא שהמעלה היא בזה שבנו ה' גבור כמותו ולא בזה שהיכו אותו (שהוא ענין שלילי).

בצד העמוד כתב כ"ק אד"ש מה"מ: **ועוד י"ל (בכמה מהנ"ל)**.

הקשר של יום ההילולא דהאריז"ל להגאולה

יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בגילוי והפצת פנימיות התורה, תורתו של האריז"ל החי, ובפרט כפי שנתבארה בתורת חסידות חב"ד, באופן דיפוזו מעינותיך חוצה, והרי זה מהפעולות המיוחדות שסגולתן למהר ולזרז ביאת משיח צדקנו ● הקשר והשייכות דהאריז"ל החי עם הגאולה האמיתית והשלימה מתבטא גם בשמו - יצחק - הקשור ושייך לגאולה העתידה, כמארז"ל שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא "כי אתה אבינו" ● בעמדנו ביום סגולה - יום ההילולא דהאריז"ל החי, שבו מודגשת השייכות לגאולה העתידה... כל ענינים אלו הולכים ונמשכים גם בסיומו של היום, ובימים שלאח"ז ● קטעים משיחות ליל ומוצאי ה' מנחם-אב ה'תשמ"ח - בלתי מוגה

הזקן באגה"ק¹ בענין ההסתלקות, ש"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו... מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה... ופועל ישועות בקרב הארץ", עד לפעולה כפשוטה בענינים הנראים לעיני בשר, היינו, שענין החיים ("החי") הוא בתוקף הכי גדול.

ובענין זה הולך וניתוסף ביום ההילולא מידי שנה בשנה באופן של חידוש - חידוש לטובה, כמובן, בטוב הנראה והנגלה.

ג. [.] ההוראה בנוגע לפועל מיום ההילולא של האריז"ל החי - "החי יתן אל לבו"² - שיש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז

א. ה' מנחם-אב הוא יום ההסתלקות-הילולא של האריז"ל, שנקרא בכ"מ "האריז"ל החי".

תואר זה - "האריז"ל החי" - מתאים לתוכן דיום ההסתלקות:

התואר ("האריז"ל"), זכרוננו לברכה - הוא מצד ענין ההסתלקות, וביחד עם זה, מוסיפים ומדגישים מיד התואר "החי", ענין החיים, ואדובה: מכיון שהתואר "החי" בא לאחרי ההקדמה ד"זכרוננו לברכה", מובן, שגם ענין החיים ("החי") הוא באופן של הוספה וחוזק יותר, כולל ובמיוחד - שפועל פעולתו בענינים הנראים בגלוי לעיני בשר.

וההסברה בזה - ע"פ ביאורו של רבינו

(1) סז"ך וכ"ח.

(2) קהלת ז, ב.

בגילוי והפצת פנימיות התורה, תורתו של האריז"ל החי, ובפרט כפי שנתבארה בתורת חסידות חב"ד, באופן דיפוזו מעינותיך חוצה. ועוד ענין בזה – שהפצת המעיינות חוצה הו"ע שהזמן גרמא גם מצד תוכנם של ימים אלו:

העבודה המיוחדת דימים אלו (בין ר"ח אב לתשעה באב) היא – להפכם לששון ולשמחה ולמועדים טובים בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

והרי, מהפעולות המיוחדות שסגולתן למחר ולזרז ביאת משיח צדקנו, היא – הפצת המעיינות חוצה, כדברי מלך המשיח להבעש"ט (שנאמרו בהיכלו של המשיח) שכאשר יפוצו מעינותיך (דהבעש"ט, תורת החסידות) חוצה אזי קא אתי מר, דא מלכא משיחא³.

ג. ויש להוסיף, שהקשר והשייכות דהאריז"ל החי עם הגאולה האמיתית והשלימה (ביאת המשיח ע"י גילוי פנימיות התורה) מתבטא גם בשמו:

שמו של האריז"ל החי – **יצחק** – קשור ושייך לגאולה העתידה, כמארז"ל⁴ שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא (לא לאברהם ולא ליעקב) "כי אתה אבינו"⁵, שאז יומשכו ויתגלו הברכות הכי עליונות, מבחי' הגבורה דקדושה, תוקף והתגברות הטוב והברכה כו' (כמבואר בדרושי ר"ה בסידור (עם דא"ח) שער התקיעות⁶ – דרושי אדמו"ר הזקן שנכתבו ע"י אדמו"ר האמצעי, ובתוספת ביאור בדרושי הצ"צ בכ"מ⁷).

וכמרוז גם בשם יצחק – ע"ש "צחוק

- 3) אנה"ק דהבעש"ט - כש"ט בתחלתו.
- 4) שבת פט, ב.
- 5) ישע"י סג, טז.
- 6) רמז, א-ב.
- 7) ראה ספר הליקוטים (דא"ח להצ"צ) ערך יצחק סי"ד. וי"ש.

עשה לי אלקים כל השומע יצחק ליי⁸, שחוק ושמחה, שעיקרה ושלמותה בגאולה העתידה לבוא ע"י משיח צדקנו, כמ"ש⁹ "אז ימלא שחוק פיננו".

זאת ועוד:

ידוע ש"יצחק" בגימטריא "ארבה"¹⁰ (כמרוז בכתוב "הרבה ארבה את זרעך"¹¹, "וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק"¹²), שמורה על הריבוי כו', ו"יצחק" בגימטריא **שמונה** פעמים שם הוי"ו¹³, וידוע שמספר **שמונה**¹⁴ קשור עם הגאולה העתידה – שלכן, "כינור"¹⁵ . . של ימות המשיח **שמונה** (נימין), שנאמר¹⁶ למנצח על השמינית¹⁷.

ונוסף לזה, מרוז הדבר גם ביום ההילולא – **חמישי באב**¹⁸:

חמישי – רומז לדרגא החמישית מ"חמשה שמות (ש)נקראו לה", בחי' היחידה¹⁹ (ע"ד המבואר בענין "יום שנתחייב בחמש תפלות"²⁰) – דרגתו של משיח צדקנו²¹.

- 8) וירא כא, ו.
- 9) תהלים קכו, ב.
- 10) ראה ל"ת להאריז"ל ס"פ וירא.
- 11) וירא כב, יז.
- 12) יהושע כד, ג.
- 13) דלא כ"יעקב" - ז"פ הוי", ו"יוסף" - ר"פ שם הוי" (ל"ת להאריז"ל שם).
- 14) להעיר, ש"שמיני" הוא גם מלשון שומן, כמבואר בפירוש "שמיני עצרת", דקאי על הנקודה הפנימית, "עסענין", שלמעלה גם מבחי' החכמה כו' (נסמן בלקו"ש חי"ו ס"ע 337).
- 15) ערכין יג, ב.
- 16) תהלים יב, א.
- 17) וכולל גם כינור של עשר נימין - "עלי עשור" (ערכין שם).
- 18) נוסף על האמור לעיל בנוגע לתוכן הכללי דימים אלו - שיהפכו לששון ולשמחה ולמועדים טובים.
- 19) ב"ר פי"ד, ט. דב"ר פ"ב, לז.
- 20) לקר"ת ס"פ פינחס.
- 21) רמ"ז לח"ג רס, ב (מק"מ קצ, ב).

בחודש אלול, חודש הרחמים⁸, ועאכו"כ בחודש תשרי, המרובה במועדות⁹.

והולך ומוסיף ואור עד שמיד יפעלו ביאת משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים, ואז יוסיפו עוד יותר בכל הענינים, מעלה בקודש עצמו (כנ"ל), למעלה מעלה עד אין סוף, ומתוך שמחה גדולה,

ביחד עם אלה ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁰, ומשה ואהרן עמהם, ואתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא¹¹, ובדורנו – נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר,

וכולם ביחד נלך מ"בעבר הירדן" לארץ ישראל, ומשיח צדקנו בראש,

וכל זה – תיכף ומיד, ושמחת עולם על ראשם¹².

(משיחת ש"פ דברים, ט' באב (נדחה) ה'תשמ"ח - מונה, תרגום מאידית)

8) ראה שו"ע או"ח ר"ס תקפא. לקר"ת ראה לב, א	10) ישע"י כו, יט.
ואילך.	11) תקו"ז תס"ט.
9) ב"י או"ח סתצ"ב. השלמה לשו"ע אדה"ז לר"צ	12) ישע"י לה, יו"ד. נא, יא.
- מדובראוונא סקל"א ס"ח. שו"ע אדה"ז שם ס"ב.

המדור מוקדש לעילוי נשמת החייל בעבאות השם
דודן ישראל ע"ה בן - יבדלו לחיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שיחיו ואנונו
 נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז - ת. נ. צ. ב. ה.
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
נתרם על-ידי משפחת מיארה שיחיו

המדור "זמן הגאולה" מוקדש לעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ש**נאל**
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 ולזכות זוגי - תבלחט"א - מרת חי' רחל בת שפרינצא ש**נאל**
 ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' - לברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות
 ולזכות צבי בן חי' רחל - לרפואה שלימה וקרובה
 ולזכות כל בני משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די

מחזורי החודש

10 בנות אחד!

ברכישת חנוני שנתי תקבלו אי"ה חודש בדואר:

העלון החודשי "זכרון"	"חינוך בדרך המלך"	"דבר מלכות" למשך כל החודש	"יחי המלך" למשך כל החודש

לרכישת חנוני: chinuch@015.net.il
 03-9600667, פקס: 03-9607219
 *המחיר הנקוב למנוי הוא לנתיבי אי"ה בלבד. לנתיבי ח"ל יחסר בטלפון לפי תקופת המנוי.

רק שיהי' געגועים למשיח, ובודאי שעי"ז יפעלו ביאתו

ההוראה לפועל מכל זה:

יהודים צריכים לדעת שבודאי כבר בא הזמן שמשח יבוא, כנ"ל בארוכה, צריך רק שיהי' געגועים למשיח, ובודאי שעי"ז יפעלו ויגלו ("ארויסרופן") ביאתו.

וזו שלעת עתה עדיין לא בא – זוהי קושיא, שכל קושיא באה מהעלם והסתר הגלות, ובודאי שמשח בעצמו יתרחש; אבל אסור שזה יחליש יהודי ח"ו, אלא אדרבה – זה צריך לעורר עוד יותר עלי' בהעבודה "בעבר הירדן" – תוספת מרץ וחיות, להוסיף ביתר שאת וביתר עז ב"משפט" (תורה) ו"צדקה", שמביאים הגאולה, "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה".

ובפרט בעמדנו בשבת תשעה באב לאחר חצות היום, הזמן דלית משיח – הרי זה הזמן **בדיק** ש"מזלו גובר",¹ המזל דמשיח² הוא בהתגברות, ובאופן ד(מזל מלשון) "ונזלים"³, שזה נוזל ונמשך למטה, לכל ישראל (ובפרט לכאן"א מהם בניצוץ משיח שבכאן"א⁴).

וזו צריך לעורר ולגלות אצל כאן"א התגברות בעבודתו להוסיף ה"מצוה אחת" שהיא תכריע "את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"⁵ – הגאולה האמיתית והשלימה.

ובפרט ע"י ההוספה בלימוד התורה (משפט) ונתינת הצדקה (שפועלים "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה") באופן המותר ביום שבת קודש, ועאכו"כ – מחר, עשירי באב (בעניינים המותרים ללמוד ביום זה) – הן בנוגע לעצמו והן בנוגע להשפיע על כל האחרים.

ובכדי להקל על הענין, יש להציע (בתור "מפקחין על צרכי ציבור בשבת"⁶), שאלו שבעשירי באב נוסעים למקומות שונים בכדי לדבר עם יהודים אודות יהדות בכלל ואודות תשעה באב בפרט – יקחו עמם קופת-צדקה שמזכירה ומעוררת על נתינת הצדקה, וגם "לקחת" עמם דברי תורה (מענינא דיומא שאפשר להגיד לאחרים בעל-פה, באותיות המתאימות להם, בדרכי נועם ובדרכי שלום, "האמת והשלום אהבו"⁷).

ומהתגברות זו תהי' פעולה נמשכת ומעלין בקודש בהוספה בלימוד התורה ונתינת הצדקה, ובכלל בקיום המצוות בהידור – גם בימים שלאח"ז, במשך חודש מנחם-אב, ועאכו"כ אח"כ

- 1 ראה ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח וברקבן העדה. וראה שיחת כ"ה אדר ושיחת אחש"פ ש. ז.
- 2 שישנו בכל דור דוד, ולא עוד, אלא שהוא כבר במצב שראוי לגאול תומ"י (מבלי עיכוב חבישת נגע אחד כבגמרא) את ישראל ("הווגה בתורה ועוסק במצוות וכו'" – רמב"ם ה' מלכים ספ"א). דמכיון שפס"ד ברור דכשישראל עושין תשובה מיד הן נגאלין – הרי מוכרח, שכבר ישנו (עוד לפני עשיית תשובה)
- 3 משיח במצב כזה, שכשישראל עושין תשובה יגאל אותם מיד.
- 4 לקו"ת האיזנו עא, ב.
- 5 מאור עינים ס"פ פינחס.
- 6 רמב"ם ה' תשובה פ"ג ה"ד.
- 7 ראה שבת קג, א. טושר"ע אר"ח שש"ז ס"ז. שו"ע אדה"ז שם ס"ב.
- 8 זכר"י ח, יט. רמב"ם סוף ה' תענית.

ד. [.] כרגיל בכגון-דא – נסיים בענין הצדקה (באופן ד"כפלים²² לתושי"23), לתת לכאן"א שליחות-מצוה בענין של צדקה, וביתר שאת וביתר עוז – בהוספה מדילי'.

ולהעיר, שאף שמצינו בכתבי האריז"ל²⁴ הגבלה מסויימת בנוגע לנתינת הצדקה בלילה – הרי, הגבלה זו אינה שייכת בנתינה לגבאי של צדקה (אלא לעני עצמו), ואפילו בנוגע לנתינה לעני, הרי, כשהעני מבקש שיתנו לו צדקה להחיות נפשו ונפש בני ביתו, ישנו חיוב גמור לתת לו צדקה בכל זמן, גם בלילה, בתחלת הלילה ובאמצע הלילה כו', אפילו מאה פעמים²⁵ (כמדובר כמ"פ²⁶), ועאכו"כ בנוגע לצדקה רוחנית לגלות החיים הפנימיים שיש בו כו'.

ו"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"²⁷, קירוב וזירוז הגאולה כפשוטה ממש – כשם שמצות הצדקה צריכה להיות באופן שמחי' נפש העני ובני ביתו בפועל ממש, עי"ז שנותן לו מאכל ומשקה²⁸ שנעשה תיכף דם ובשר כבשרו, ובפרט כשהעני צועק שהוא רעב וצמא, ודוגמתו בנדוד"ד – שבנ"י צועקים "עד מתי... כבר "כלו כל הקיצין"²⁹ אתמול ושלשום כו', בשנה שעברה ובשנים שלפנ"ז!... וכפי שהכריז כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו³⁰ – לפני כו"כ שנים – "לאלתר לתשובה לאלתר

(22) ל' הכתוב – איוב יא, ו.

(23) במוצאי חמשה באב (המו"ל).

(24) סידור האריז"ל בתפלת ערבית.

(25) פ' ראה טו, יו"ד ובפרש"י.

(26) ראה לקו"ש ח"ט ס"ע 292 ואילך, ועוד.

(27) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז (מח, ב).

(28) להעיר, שזוהי מעלת הצדקה דנשים צדקניות – כדאיאת בגמרא (תענית כג, ב) "איתתא שכיחא בביתא ויהבא ריפתא לעניי ומקרבא הנייתה", "דבר אכילה היא נותנת לעני, והוא בלא טורח ממה שהיתה נותנת מעות, ויטריח העני עד שיקנה" (פרש"י שם).

(29) סנהדרין צז, ב.

(30) קול קורא ב"הקריאה והקדושה" סיון-תמוז

תש"א-תש"ב.

לגאולה³¹, הרי בודאי שהקב"ה צריך להביא את הגאולה בפועל ממש – לא רק "לאלתר" בלשון עתיד, אלא בהוה ממש, ברגע זה ממש.

ובפרט בעמדנו ביום סגולה – יום ההילולא דהאריז"ל החי, שבו מודגשת השייכות לגאולה העתידה מצד כללות הענין דגילוי פנימיות התורה, וכמרומו גם בשמו של האריז"ל (יצחק – שלעת"ל יאמרו ליצחק כי אתה אבינו), ומרומז גם ביום חמישי באב (דרגא החמישית, יחידה) [.] – אשר, כל ענינים אלו הולכים ונמשכים גם בסיומו של היום, ובימים שלאח"ז (כי, בעניני קדושה, ה"סיום" הוא גם "הכנה" לעילוי גדול יותר³²), ובאופן דמוסיף והולך ואור מיום ליום, כולל גם הוספה בענין ה"יום", אור וגילוי, כמ"ש³³ "ויקרא אלקים לאור יום", עד ליום הגאולה האמיתית והשלימה – "יום ה' הגדול" שאודותיו יבשר אליהו הנביא³⁴, שאז, יתגלה ענינו של יצחק בתכלית השלימות.

ומעין זה – בימי הגלות האחרונים, שזוכים לריבוי ברכות (ע"ד ובדוגמת ברכותיו של יצחק), רב טוב בכל ענינו של כאן"א מישראל, הן בעניינים רוחניים והן בעניינים גשמיים [או בסדר הפוך – כהסדר בדורנו זה – בעניינים גשמיים, ואח"כ בעניינים רוחניים, כדרכו של הבעש"ט³⁵ שתחילה עזר וסייע לאנשים פשוטים בענייניהם הגשמיים, ואח"כ גילה תורתו (גם) לאותם אנשים פשוטים³⁶],

(31) להעיר מפס"ד הרמב"ם (הל' תשובה פ"ז ה"ה) "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלין" – "מיד" כפשוטו, לפי ההבנה וההשגה שלנו, בעגלא דידן, כפשוטו ממש.

(32) כמו בסיום מסכת, שה"סיום" הוא גם הכנה להתחלת מסכתות אחרות.

(33) בראשית א, ה. וראה סה"מ תש"ח ע' 239.

(34) מלאכי ג, כג.

(35) ראה "התמים" ח"ב ע' מד. לקו"ש ח"א ע' 261. ועוד.

(36) ולדוגמא – תורתו בהתחלת הספר צוואת

ועד להברכה העיקרית – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ה. והמעשה הוא העיקר³⁷ – נתינת הצדקה בפועל, ובאופן שממנו יראו וכן יעשו בכל מקום ומקום, כולל גם קבלת החלטות טובות בנוגע להוספה ב"משפט" וב"צדקה" בימים אלו, כנ"ל בארוכה.

ויה"ר שפעולות אלו ימהרו ויזרזו ויפעלו בפועל ממש שיהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים, כמ"ש³⁸ "צום החמישי גו' יהי' גו' לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו", ובפרט שכבר מזמן נתבטל ההיפך ד"האמת והשלום" (סיבת הגלות³⁹), וישנה ראי' על זה **מפסוק מפורש בתורה** (שגם הצדוקים מודים בו⁴⁰), "האמת והשלום אהבו", ומכיון שכן, בודאי ש"צום החמישי גו' יהי' גו' לששון ולשמחה ולמועדים טובים".

וכן תהי' לנו תיכף ומיד – בביאת דודו

הריב"ש* בענין ה' שויתי ה' לנגדי תמיד", והרי, ענין זה הוא גם ההתחלה דהשו"ע (בסעיף הראשון דסימן הראשון דחלק הראשון) - שנעשה "שולחן-ערוך" אצל כאו"א מישראל, גם פשוט שבפשוטים, אשר מיד כשניער משנתו (עוד לפני התחלת ענין של עבודה) מעיד עליו השו"ע שהקב"ה - הקב"ה בעצמו, למעלה משבע שמות שאינם נמחקים, כולל גם למעלה משם הוי", שם העצם, שם המיוחד ושם המפורש** - עומד עליו, ולא עוד, אלא שהקב"ה בא קודם וממתין עליו כו"ש**.

(37) אבות פ"א מ"ז.

(38) זכר"י ח, יט. וראה רמב"ם הל' תעניות בסופן.

(39) ראה יומא ט, ב.

(* ההגם שבאמת אינה צודאנתו סו' אבל המסון הוא אמת לאמיתו" - אגה"ק סכ"ה.

(**) שהרי, מיד כשניער משנתו אינו יכול להזכיר שמות הקדושים (שו"ע אדה"ז א"י"ז ס"א (מהדו"ת - ס"ז. מהדו"ק - ס"ה)).

(***) להעיר מהשייכות ליום השלישי בשבוע - ש"שיר של יום" הוא "אלקים נצב בעדת אל", ודרשו חז"ל (ברכות ו, א) ש"קדמא שכינה ואריא".

מלכא משיחא, "מלך מבית דוד (ומזרע שלמה⁴¹) הוגה בתורה וכו' וילחם מלחמות ה' וינצח ויבנה מקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל"⁴², ובפשוט - ש"בנערנו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁴³, באים תיכף ומיד, "עם ענני שמיא"⁴⁴, לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"⁴⁵, לירושלים עיר הקודש, לבית המקדש השלישי, עד לקדש הקדשים⁴⁶.

וההכנה לזה - עי"ז שכאו"א מישראל מעורר ומגלה הקדושה שלו, אשר, אפילו "גופא דלהון קדישא"⁴⁷, ועאכו"כ ע"י ההתעסקות בג' הקוין ("חוט המשולש") דתורה עבודה וגמ"ח בכל ג' הלבושים דמחשבה דיבור ומעשה,

כולל ובמיוחד - בנין ביהמ"ק הפרטי שלו, בלבו פנימה, בביתו ובד' אמותיו, שהקב"ה אומר על זה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ובאופן נצחי - "ועשו לי מקדש", "כל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם".

ועד להמשכת הקדושה (מעין ודוגמת הקדושה דביהמ"ק) בכל העולם כולו, היינו, שגם ה"עולם" מלשון העלם⁴⁸, מזדכך ומתברר באופן שכל דבר גשמי נעשה חדור באור הקדושה, ולא רק באופן של שמיעה ("כל השומע יצחק לי"), אלא גם באופן של ראי',

(40) סנהדרין לג, ב ובפרש"י. ובכ"מ.

(41) סה"מ להרמב"ם מל"ת שס"ב. ועוד.

(42) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(43) בא יו"ד, ט.

(44) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(45) עקב יא, יב.

(46) להעיר, שגם ב"קדש הקדשים" מרומזת קדושה משולשת (כמו ביהמ"ק השלישי) - כי, "קדשים" לשון רבים (שתי קדושות), וקדש הקדשים ה"ז ג' קדושות (ראה לקו"ת פקודי ה, א. ובכ"מ).

(47) זח"ג ע, רע"ב.

(48) לקו"ת שלח לז, ד. ואתחנן ב, ג. דרושי ש"ש סד, ב.

מחכים שיצעקו "עד מתי"

כמדובר כו"כ פעמים, שסיימו כבר כל הענינים, וביהמ"ק עומד ומוכן למעלה, ועד"ז בנוגע לכל הענינים - כבר "הכל מוכן לסעודה", ישנם כל הענינים מוכנים כבתיבה סגורה ונתנו התיבה והמפתח לכל יהודי,

הדבר היחיד שאליה מחכים הוא - שיהודי יצעק עוד צעקה, ועוד בקשה ותביעה ועוד תזכורת: "עד מתי"?!...

ועל ידי זה הוא פועל שמשיח צדקנו נכנס עכשיו לבית הכנסת, ולוקח את כולם בתוך כלל ישראל לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לביהמ"ק השלישי, ועוד בשבת חזון זה - זוכים ל"ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

(משיחות ש"פ דברים, שבת חזון, ת"ב (נדחה) ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית)

"כל העומד לינתן כנתון דמי"

ישנו פתגם מכ"ק מו"ח אדמו"ר (סה"מ קונטרסים ח"א ע' 350), שהנשמות לכתחלה לא הלכו לגלות, אלא רק הגופים - והרי כל אחד מבין, אפילו שוטה גמור, שהעיקר הם עניני הנשמה; והיות שהנשמה איננה בגלות, מובן, שסוכ"ס היא תפעול גם על הגוף - שגם הוא יהי' במצב של גאולה, וכיון ש"כל העומד לינתן כנתון דמי" (ראה ב"ב עו, ב. ועוד), במילא הגוף נמצא כבר עכשיו במצב של גאולה!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ דברים, שבת חזון, ת"ב (נדחה), ה'תשל"א - בלתי מוגה)

ה"סיום" בתשעה באב ייערך בנוכחתו של משיח צדקנו

[.] ויה"ר שעד תשעה באב - נזכה כבר לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ואז ייערך ה"סיום" בתשעה באב בנוכחתו של משיח צדקנו, ובאופן של שמחה גדולה, ביחד עם סעודה בבשר ויין - "כסעודת שלמה בשעתו", ועוד יותר מזה!

(משיחת ש"פ טו"ח מ, מבה"ח מנ"א ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ד ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ וזוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מיד ברגע הראשון של השבת: איזו שבת זו, ובמה היא שונה משאר שבתות השנה? – הוא יאמר שזוהי שבת חזון.

ומזה מובן, שגם הנקודה של שבת חזון – שמראים "לכאן" המקדש דלעתיד" – ישנה כבר ברגע הראשון של שבת זו.

(משיחת ש"פ דברים, שבת חזון, ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

בנין 770 יעבור עם כל עניניו להר הבית בירושלים!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

הגמרא במסכת מגילה אומרת¹: "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות" – "מקדש מעט"² שבחוץ לארץ – "שיקבעו בארץ ישראל", עד למקום המקדש על הר המורי³.

זאת-אומרת, לא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים בבתי כנסיות ולומדי התורה בבתי מדרשות, ולא רק את התורה ומצות שקיימו שמה וספרי התורה – אלא גם את עצם האבנים, העצים והעפר⁴ של **הבנינים הגשמיים** דבתי כנסיות ובתי מדרשות, יקחו לארץ ישראל למקום המקדש על הר המורי!

כיון שע"ז שיהודים התפללו ולמדו תורה באותם בתי כנסיות ובתי מדרשות במשך זמן גלות, ובלשון הגמרא⁵ "קורין ומרביצין בהן תורה" – הם המשיכו קדושה גם בבתי עצמם, באבנים, עצים ועפר, והקדושה נשאר בהם באופן קבוע ונצחי לעולמים, עד שמעבירים אותם לארץ ישראל ולירושלים על הר הבית⁶.

שזהו דבר נפלא ("א געוואלדיקע זאך"): אע"פ שנמצאים בגלות, ועוד בגלות בתוך גלות – כי נוסף על הגלות דירידת הנשמה בגוף, נמצאים גם בגלות כפשוטו – אעפ"כ, עי"ז שיהודים מתפללים ולומדים בבתי כנסיות ובתי מדרשות, הם ממשיכים קדושה נצחית בעצם הבנינים הגשמיים, עד שיעבירו את הבנינים לארץ ישראל לירושלים על הר הבית, מעבר מן הקצה אל הקצה – מגלות בתוך גלות עד לתכלית העילוי בקדושה!

[. .] אם הדברים אמורים בנוגע לכל הבתי כנסיות ובתי מדרשות, עאכ"כ שכן הוא בנוגע לבית הכנסת ובית המדרש זה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, היכן שעבד את עבודתו בתומ"צ והנהיג את צאן מרעיתו במשך עשר שנים – הרי זה דבר הברור שלא יקחו לארץ ישראל רק את המתפללים ולומדי התורה בביהכ"ס וביהמ"ד זה, ולא רק את התומ"צ וכל הענינים שכ"ק מו"ח אדמו"ר פעל, ולא רק את ספרי התורה וכו' – אלא גם את עצם הבנין של האבנים, עצים ועפר עם ה"עזרת נשים" וכל הענינים שנמצאים שם וכו' – יקחו יחד לארץ ישראל, לירושלים על הר הבית!

(משיחת ש"פ דברים, שבת חזון ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

(1) כט, א. בכ"ז ראה קונטרס בענין "מקדש מעט זה
בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 467 ואילך).
(2) יחזקאל יא, טז.
(3) ראה חדא"ג שם.
(4) ראה נגעים פ"ב מ"ב.
(5) מגילה שם.
(6) ראה גם לקו"ש ח"ז ע' 168.

עד לראי' בעיני בשר – "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר גו'⁴⁹", "לא יכנף עוד מוריד והיו עיניך רואות את מוריד"⁵⁰.

ובזה נכלל גם "והיו עיניך רואות את מוריד" – האריז"ל, וכן כ"ק מו"ח אדמו"ר, שזוכים לראותם בעיני בשר, מכיון ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"⁵¹, תיכף ומיד ממש.

ועאכ"כ כל בני' שבדורנו זה, נשמות בגופים – שנעשה אצלם חיים נצחיים, ללא כל הפסק בינתיים, אפילו לא הפסק לשעה קלה (מכיון שהבידור ד"כ עפר אתה ואל עפר תשוב"⁵² נעשה ע"י העבודה הרוחנית ד"נפשי כעפר לכל תהי"⁵³), ואדרבה – שניתוסף ביתר שאת וביתר עוז בבני חיי ומזונא רויחא, החל מעשר כחות הנפש, הן הכחות הפנימיים והן הכחות המקיפים, כפי שמתלבשים בגוף, שמתעלים מדרגא לדרגא בעילוי אחר עילוי⁵⁴, ובלשון חז"ל בסיום מסכת ברכות – "תלמידי חכמים⁵⁵ אין להם מנוחה לא בעוה"ז ולא

(49) ישע"י מ, ה.

(50) שם ל, כ. וראה תניא פל"י (מו, א).

(51) ישע"י כו, יט.

(52) בראשית ג, יט.

(53) כפי שאומר כאו"א בסיומה של כל תפלה (ג"פ ביום, "בתלת יזמני הוי חזקה") - בעמדו לפני ממו"ה הקב"ה, ובודאי שאמירתו אז היא בתכלית האמת.

(54) ועל"ז קשורה רק עם ענינים טובים - דוגמת עליית הנשמה ע"י ה"עמוד שמחבר דרגות התחתונות עם דרגות העליונות, ללא צורך בענין בלתי-רצוי ח"ו, כמו "נהר דיבור", ענין האש, וכו"ב.

(55) ובהמשך לזה - "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר וכל בניך לימודי ה' רוב שלום בניך" (כמבוא גם בסיום של עוד כמה מסכתות), היינו, שכל בני' ("כל בניך") הם בדרגת "תלמידי חכמים"

בעוה"ב, שנאמר⁵⁶ ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון"⁵⁷.

והעיקר – שכל זה יקויים בפועל ממש תיכף ומיד, ועד ש"טרם יקראו ואני אענה"⁵⁸, ובפרט לאחר כל מה שפעלו בהפצת המעיינות חוצה, הרי בודאי שצריכה להתקיים הבטחתו של מלך המשיח בהיכלו להבעש"ט שיתגלה ויבוא כשיפוצו מעינותיך חוצה³, ועוד לפני"ז – ההבטחה ש"כלו כל הקיצין"²⁹,

ובפשטות – ביאת משיח צדקנו בפועל ממש, באופן שמראה באצבעו ואומר זה: הנה משיח צדקנו, הנה גואל אחרון, והנה גואל ראשון, משה רבינו, והנה אתפשטותא דמשה שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו,

וכולם יחדיו, ביחד עם כל בני' שבכל הדורות, "הקיצו ורננו (כל) שוכני עפר", כולל גם הדורות העתידיים לבוא, "האנשים והנשים והטף", "קהל גדול" – "ישובו הנה"⁵⁹, לארצנו הקדושה, ארץ עשר אומות, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש ולבית המקדש, "מקדש אדני-כוננו ידך"⁶⁰,

וכל זה – ברגע כמימרא, "עם ענני שמיא", תיכף ומיד ממש, וכאמור, באופן דמראה באצבעו ואומר זה!

("לימודי הי").

(56) תהלים פד, ה.

(57) להעיר, שהענין ד"ילכו מחיל אל חיל" הובא בשו"ע של רבינו הזקן (סקנ"ז ס"א), בתוספת ריבוי מראי-מקומות, שלא ע"ד הרגיל. ואכ"מ.

(58) ישע"י סה, כד. וראה רמב"ם ה' תשובה פ"ז ה"ז.

(59) ירמ"י לא, ז.

(60) בשלח טו, יז.

מוקדש לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה** יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די:
אורי אהרן יואל בן מינדל זוג' בת'ה רות בת שרה - לרעא ח'י וקיימא
רחל יפה בת מינדל ושושנה חסי'ה בת מינדל - לזיווג הגון
דוד יעקב בן מינדל - לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

הסוסים אינם רואים את בית המקדש בעיני בשר...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בענין שבת חזון ישנו דבר נפלא:

מובא בשם ר' לוי יצחק מברדיטשוב¹ [.] ש"שבת חזון" הוא מלשון **מחזה**, שבשבת זו מראים "לכאור"א המקדש דלעתיד".

הביאור בזה בפרטיות:

"המקדש דלעתיד" שמראים בשבת חזון, מראים לא רק לישיעי הנביא² או לשאר הנביאים - אלא גם "לכאור"א מישראל.

בתחילה אכן הראו אותו לנביא³, בכדי שיעי"ז יפתח את הדרך⁴ - אבל אח"כ ע"י הנביא מראים את בית המקדש "לכאור"א".

ומה מראים "לכאור"א" - לא את ביהמ"ק שמישיח יבנה לעתיד לבוא, יבנה ביהמ"ק במקומו - לשון עתיד [או (בלשון הרמב"ם⁵) "ובנה מקדש במקומו", שגם "ובנה" הוא בלשון עתיד] - אלא⁶ את בית המקדש של הקב"ה שהוא "בנוי ומשוכלל"⁷, ה"מקדש אד' כוננו ידיך"⁸:

למרות שביהמ"ק שיבנה משיח הוא ג"כ דרגא נעלית ביותר - כמובן מכך שמישיח יהי נבחר המין האנושי⁹, בחי' היחידה¹⁰, ואחר-כך יתוספו בו כל העליות ד"הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו", "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", "וילחם מלחמת ה"ם"⁵ - וינצח, אתכפיא ואתהפכא, ולאחרי כל זה יהי "בנה מקדש במקומו" - א"כ הרי מובן גודל העילוי שיהי' בבית המקדש שיבנה משיח

- אעפ"כ מראים "לכאור"א" בשבת חזון לא את ביהמ"ק שיבנה משיח אלא את ביהמ"ק הבנוי של הקב"ה, "מקדש אדני- כוננו ידיך", שבת מקדש זה הוא באין ערוך נעלה יותר מבית המקדש שיבנה משיח.

ב. והכוונה בזה שמראים זאת "לכאור"א" כאן למטה, הוא כדי לעורר אותו שיעסוק "בקב

(1) נעתק באוה"ת נ"ך כרך ב' ע' א'צז - בשוה"ג.
 (2) דהרי השבת נק' ע"ש "חזון ישעיהו" - אף שהראו אותו ליחזקאל כבהערה הבאה.
 (3) היינו ליחזקאל - ראה יחזקאל סימן א' ואילך.
 רמב"ם הל' ביהמ"ח פ"א ה"ד.
 (4) ראה סה"מ תרע"ח ע' רפג. תרפ"ח ע' קב.
 (5) הל' מלכים ספ"א.
 (6) ראה אוה"ת שם (בהמשל) "עשה לו לבוש שלישי
 כו". וראה לקו"ש חכ"ט ע' 22 והערה 42. ואף דשם מבואר שהוא "בינא דקוב"ה" - ראה לקמן ס"ב ובהנסמן שם בהערה 9.
 (7) פרש"י ותוס' - סוכה מא, סע"א. ובכ"מ.
 (8) בשלח טו, יז.
 (9) ע"ד לשון הרמב"ם בנוגע למשה (פיהמ"ש סנהדרין פ' חלק יסוד השביעי - תרגום קאפח).
 (10) סה"מ תרצ"ט ע' 207 בשם הרמ"ז.

שלו"¹¹ בבניית בית המקדש, שאזי ישנם ב' המעלות - הן את ביהמ"ק שבנוי מלמעלה של הקב"ה והן את עבודתו למטה.

ע"ד התיווך בין מאמרי חז"ל האומרים שמישיח יבנה את ביהמ"ק לבין מאמרי חז"ל האומרים שביהמ"ק "יגלה ויבוא משמים (בנוי ומשוכלל)" - שלכאורה זו סתירה -

כמדובר פעם בארוכה¹², שבבית המקדש דלעתיד יהיו ב' המעלות - הן המעלה שמישיח יבנהו, והן המעלה ש"יגלה ויבוא משמים".

ג. וזה קשור גם להמדובר לעיל¹³, שכל ענין הגלות הוא "על מנת"¹⁴ שתבוא הגאולה, ובעיקר יש להדגיש זאת בשבת שקודם תשעה באב, כיון שאז ניכרת עוד יותר ירידת הגלות.

ונקודה זו היא בהדגשה יתירה בענין דשבת חזון, השבת שלפני תשעה באב, שאז מראים כאן **למטה** בזמן הגלות "לכאור"א המקדש דלעתיד".

שזה מגלה יותר בבהירות שכל כוונת הירידה בגלות היא - הגאולה וביהמ"ק שיהי' אז, שלכן מראים לכאור"א, למטה בזמן הגלות, ובפרט בשבת שקודם תשעה באב, שאז התכלית דירידת הגלות - את "המקדש דלעתיד".

ומראים לו זאת ככוונה כדי שזה יפעל על המעשה והעבודה בפועל שלו, כנ"ל (ס"ב).
 ד. ואע"פ שבעיני בשר לא רואים (עכ"פ - כו"כ אינם רואים) את "המקדש דלעתיד" שמראים לכאור"א בשבת חזון, כפי שידע אינש בנפשי' -

אבל (כהסיפור הידוע¹⁵) האם בגלל שהסוסים הם סוסים - המלאכים אינם מלאכים!?

- האם בגלל שהנפש הבהמית שלו והעיני בשר שלו (שהנפש הבהמית פועלת עליהם), אינם רואים את "המקדש דלעתיד" שמראים לו - לא רואה זאת "יחידה" שלו?!

וכיון שהוא מאמין שה"יחידה" שלו רואה זאת, זה פועל אצלו התאמתות בידעה, כאילו שהוא רואה את-זה בעצמו בעיני בשר¹⁶.

ה. והמעשה הוא העיקר:

כמדובר לעיל, זה מה שמראים בשבת חזון "לכאור"א המקדש דלעתיד" - הוא בכדי שזה יפעל בעבודתו,

ועי"ז שהוא רואה בשבת חזון את ביהמ"ק בנוי, הוא מבין שכל הגלות היא רק "על מנת שיבוא אר' ויבנה אריאל"¹⁷,

במילא זה פועל עליו שיוסיף עוד בעבודתו כדי להביא לידי גילוי את הכוונה שבגלות - ה"יבוא אר' ויבנה אריאל".

ובפרט שמראים לו זאת ברגע הראשון שבשבת חזון - כמובן מכך שתיכף לאחרי הרגע הראשון של השבת היא נקראת שבת חזון, כפי שרואים בפשטות: כאשר שואלים מישהו

(11) ראה ב"מ לח, א.
 (12) שיחת מוצש"ק מטו"מ תשל"ט - לקו"ש חי"ח ע' 418 ואילך (וראה גם בהערות). ועוד.
 (13) סי"ח בהשיחה (שיחות קודש תש"מ ח"ג ע' 726). וראה לקו"ש חכ"ט ע' 12 ואילך.
 (14) ראה הנסמן בהערה 17.
 (15) ראה הוספה לסה"מ תרפ"ח ע' רא ואילך. ס' השיחות תש"א ע' 130.
 (16) וראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 24 ואילך.
 (17) ל' חז"ל - ילקו"ש ירמ" בתחלת רמז נטר.